

บทที่ 6

ขั้นตอนการผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี

กระบวนการทำข่าว เริ่มตั้งแต่ต้นข่าวหรือผู้สื่อข่าวออกจากที่ทำงานหรือออกจากสถานีโทรทัศน์จนกระทั่งได้ข่าวมา และนำข่าวนั้นออกมาเป็นภาพเผยแพร่ทางจอโทรทัศน์สู่ประชาชนผู้ชมที่บ้าน กระบวนการดังกล่าวนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การแบ่งข่าวเป็นหมวด ๆ หรือที่เรียกว่าการแบ่งสายงาน เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวต่างประเทศ เป็นต้น การแบ่งสายงานนี้โดยหลักใหญ่ ๆ ของทางวงการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จะมีหลักเกณฑ์การแบ่งที่คล้ายคลึงกัน ยกเว้นสถานีโทรทัศน์บางสถานี เช่น สถานีวิทยุโทรทัศน์ ABN (Asian Business News) ของสิงคโปร์ ที่ผลิตข่าวเศรษฐกิจเฉพาะเทศาณภูมิภาคเอเชียเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีการผลิตข่าวการเมืองเท่าใดนัก

ทางด้านสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี ทีวีเสรี (Independent Television หรือ ITV.) ของประเทศไทยนั้น จะมีการแบ่งสายงานออกเป็นโต๊ะ ๆ ภายในหน่วยงานแต่ละโต๊ะงานหรือแต่ละสายข่าวจะมีนักข่าวหรือผู้สื่อข่าวประมาณ 10 คน โดยสามารถแยกเป็นสายข่าวต่าง ๆ ดังนี้

1. สายข่าวทั่วไป หรือ General
2. สายข่าวการเมือง
3. สายข่าวเศรษฐกิจ
4. สายข่าวต่างประเทศ
5. สายข่าวสังคม
6. สายข่าวทางด้านทหาร หรือที่เรียกว่าข่าวความมั่นคง
7. สายข่าวอาชญากรรม
8. สายข่าวกีฬา
9. สายข่าวบันเทิง

10. ฝ่ายข่าวพระราชสำนัก หรือที่เรียกกันว่าข่าวเจ้า
11. ฝ่ายข่าวภูมิภาค เหตุที่ต้องมีข่าวภูมิภาคนี้ เนื่องจากประเทศไทยมิได้เฉพาะกรุงเทพฯ และในขณะที่เดียวกันการแพร่ภาพออกอากาศก็ไม่ได้เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่มีการแพร่ภาพกระจายเสียงออกไปทั่วประเทศ และเนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างจังหวัดก็อาจเป็นเหตุการณ์ที่มีความสำคัญต่อบ้านเมืองโดยรวมมาได้

2. การหาข่าวและการติดตามความเคลื่อนไหว

ในแต่ละวันนักข่าวหรือผู้สื่อข่าวแต่ละคนนั้นทุกครั้งที่ออกไปหาข่าว จะต้องไม่ออกไปด้วยอาการสมองว่างเปล่า แต่ผู้สื่อข่าวมักจะได้รับมอบหมายงานจากบรรณาธิการก่อนออกไปหาข่าวทุกครั้ง เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางข่าว เพราะถ้าหากผู้สื่อข่าวออกไปหาข่าวโดยไม่มี การรับมอบหมายงาน ก็อาจจะได้ข่าวที่ว่างเปล่า ไม่สามารถนำมารายงานได้ เพราะฉะนั้นในแต่ละวันผู้สื่อข่าวจำเป็นต้องรู้ว่าตัวเองจะได้ข่าวประเด็นข่าวใดขึ้นมาเป็น Lead หรือข่าวนำ การมอบหมายงานหรือมอบหมายประเด็นงานนั้นๆ จริง ๆ แล้วตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในวงการข่าวโทรทัศน์นั้น อาจจะมาได้ทั้งจากการมอบหมายประเด็นจากบรรณาธิการ หรืออาจจะมาจากการทำการบ้านของผู้สื่อข่าวเองก็ได้ คือติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคมตลอดเวลาจะเป็นจากสื่อประเภทใดก็ตามแล้วแต่ หลังจากนั้นแล้วก็นำเรื่องที่ตนเองทำการบ้านมาแล้ว นำเสนอต่อบรรณาธิการ หรือโต๊ะประชุมข่าว เพื่อขอความเห็นชอบและรับฟังคำแนะนำ หรือข้อคิดเห็นจากมุมมองอื่น ๆ จากบรรณาธิการ หรือจากที่ประชุม เพื่อจะได้มาซึ่งข่าวที่สมบูรณ์ และนำเสนอจนมากยิ่งขึ้น

ในการออกไปหาข่าวแต่ละครั้ง ส่วนมากจะออกไปกันเป็นทีม คือ

1. ผู้สื่อข่าว
2. ช่างภาพ
3. ผู้ช่วย (คนขับรถ)

ผู้สื่อข่าวแต่ละโต๊ะ ๆ ละประมาณ 10 คน ที่กล่าวถึงไปในข้อ 1 นั้น จะกระจายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีข่าว แต่ถ้าหากจะต้องไปเฝ้าตามสถานที่ต่าง ๆ แล้วกำลังของผู้สื่อข่าวที่มีอยู่ก็คงจะไม่เพียงพอ อย่างเช่น ข่าวการเมือง พรรคการเมืองในเมืองไทยมีมากกว่า 10 พรรค ถ้าจะไปเฝ้าทุกพรรค ทุกกระทรวง ทบวง กรม ก็คงเป็นไปไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องมาดูกันว่า ในสถานการณ์ปัจจุบันตอนนี้พรรคใด กระทรวง ทบวง กรมใดน่าจะมีข่าวที่จะนำมาเสนอ เช่น ตอนนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดี โต๊ะข่าวสังคมอาจจะดูปัญหาเรื่องคนตกงาน เพราะมีการ Lay off ลอยแพ หรือเลิกจ้างคนออกไปเยอะ หรือการที่ประเทศไทยต้องเข้ารับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เป็นต้น หรือถ้าหากมองทางด้านโต๊ะการเมือง ก็คงต้องคอยติดตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรง เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มจาก 7 เปอร์เซ็นต์เป็น 10 เปอร์เซ็นต์ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2540 นั้น จะมีใครหรือพ่อค้าแม่ค้าคนใดแอบขึ้นราคาสินค้าหรือบริการก่อนหรือไม่ ถ้าหากเป็นข่าวต่างจังหวัดหรือข่าวส่วนภูมิภาค ก็เช่นเรื่องนี้ที่ท่วมบ้านหลาย ๆ จังหวัดของประเทศรวม 16 จังหวัด มีสภาพเป็นอย่างไรกันบ้าง เกิดความเดือดร้อนและความเสียหายกันมากน้อยแค่ไหน

โดยทั่ว ๆ ไป ข่าวที่หามาได้ในวันหนึ่ง ๆ นั้น สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีจะมีการนำข่าวที่ได้มาเลือกว่า ข่าวใดควรจะเป็นข่าว Lead หรือเป็นข่าวนำ ในการนำเสนอออกอากาศสู่สายตาประชาชนทางบ้าน ในขณะที่เดียวกันคนที่ข่าวมองเหตุการณ์ที่เป็นข่าวคล้ายกันบางเหตุการณ์ จนทำให้ผู้รับสารมองว่าเป็นการลอกเลียนแบบกันของสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ หรือเปล่า แต่จริง ๆ แล้วสถานีแต่ละสถานีมักต้องการความโดดเด่นของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่ที่ออกมาคล้าย ๆ กันอาจเป็นไปได้ว่าสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นต้นฉบับ คือหากมีแต่ละช่องมี Lead หรือข่าวนำที่คล้ายคลึงกัน หรือเป็นเรื่องเดียวกัน แต่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการนำเสนอของแต่ละสถานี

จากเหตุการณ์ดังกล่าว วงราชการมักจะวิพากษ์วิจารณ์กันเสมอว่า นักสื่อสารมวลชน หรือสื่อมวลชนไทย จะเก่งเฉพาะเวลาวิกฤตการณ์เท่านั้น แต่ถ้าไม่มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้น ก็จะไม่มีการนำข่าวใดมาเสนอ และถ้าคุณต้องก้าวเข้ามาอยู่ในวงการนี้แล้วไม่มีเหตุการณ์อะไรเลย คุณจะนำอะไรมาเสนอแก่ประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้สื่อข่าว

ด้วยในการที่จะทำการบ้าน และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคม เพื่อหาประเด็นในการ
ทำข่าวที่ได้

3. การประเมินคุณค่าของข่าว

กรณีข่าวของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ที่จะยกตัวอย่างการประเมินคุณค่าความเป็น
ข่าวในที่นี้ ก็คือข่าวเบรกภาคเที่ยงวัน ซึ่งมีความยาวประมาณ 60 นาที แบ่งเป็นสปรอตโฆษณาแต่
ละช่วงรวมกันประมาณ 10 นาที เพราะฉะนั้นจะเหลือเวลาสำหรับนำเสนอข่าวจริง ๆ ประมาณ
50 นาที หากผู้สื่อข่าวไอทีวี มีประมาณ 100 คน 1 ชั่วโมงแต่ละคนหาข่าวมาคนละประมาณ 1 นาที
100 คน ก็จะสามารถมีข่าวรายงานได้ 100 นาที แต่ผู้สื่อข่าวใน 100 คน บางคนก็หาข่าวมา
ได้ไม่ถึง 1 นาที บางคนก็ไม่สามารถหยุดข่าวของตนเองได้ภายใน 1 นาที คือ 1 นาทีเสนอ-
ข่าวได้ไม่จบ ดังนั้นในช่วงเบรกข่าวภาคเที่ยงที่มีเวลาเหลือเพื่อเสนอข่าวเพียง 50 นาที จึง
ต้องหันกลับมาพิจารณาข่าวที่ได้จากผู้สื่อข่าวทั้งหมดว่า มีคุณค่าความเป็นข่าวน้อยเพียงใด
เนื้อหาที่มีข้อเท็จจริงมากน้อยแค่ไหน ทานองเดียวกันกับผู้สื่อข่าวแต่ละคนที่เหนื่อยออกไปหาข่าวมา
แล้ว ก็อยากที่จะให้ข่าวที่ตนหามาได้ถูกคัดเลือกออกอากาศ

ดังนั้น ในขั้นตอนนี้เมื่อผู้สื่อข่าวได้ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นข่าวมาแล้ว ก็คง
ต้องหันมาดูว่าข่าวที่ได้มานั้นมีความน่าเชื่อถือมากน้อยแค่ไหน พอจะถึงขั้นสามารถนำมาออก-
อากาศเผยแพร่ได้หรือไม่ ถ้าตรวจสอบแล้วมีความน่าเชื่อถือ ไม่ใช่ข่าวปลอมลอย หรือข่าวโจมตี
ทำซีเป็นเครื่องมือในการโจมตีใครหรือเบลา และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลทั่วไปหรือไม่ มีความ
ทันต่อเหตุการณ์ในสภาวะนั้น ๆ หรือไม่ แต่ในขณะเดียวกันความน่าเชื่อถือนั้นเป็นข่าวที่เมื่อพูด
หรือออกอากาศไปแล้วผู้รับสารหรือคนดูจะกระโดดหนีไปหรือเบลา ปัญหาก็คือ ข่าวที่ได้มา
ผู้สื่อข่าวโดยส่วนใหญ่ที่หาข่าวนั้น ๆ ก็คิดว่าสำคัญ แต่ในความจริงนั้นเป็นการมองจากมุมของ
ผู้สื่อข่าวเองหรือมองจากมุมของผู้รับสาร เพราะคนรับสารนั้นมามากมาย แล้วแต่ละคนก็มีการรับรู้
ที่หลากหลาย ไม่ได้สนใจในสิ่งเดียวกัน ฉะนั้นเราในฐานะคนทำข่าวก็เปรียบเสมือนคนขายของ
ข่าว (สินค้า) ที่เราหามาได้มากมาย แต่คนรับสารอาจจะไม่สนใจเพราะอาจอยากที่จะเข้าใจ
หรือเป็นข่าวที่ขบขันยาก ดังนั้นเราในฐานะคนทำข่าวจึงต้องพยายามหาสิ่งที่สามารถทำให้ผู้รับสาร

เข้าใจได้ง่าย และไม่ปฏิเสธสารที่เราเสนอให้ กล่าวคือ จะทำอย่างไรให้ผู้รับสารอยู่กับเรา ตั้งแต่ช่วงแรกของข่าวจนถึงช่วงสุดท้ายของข่าว ซึ่งประเด็นนี้จะต้องหันกลับมามองถึงองค์ประกอบของข่าว หรือ การประเมินคุณค่าทางข่าว เช่น ข่าวนั้นอยู่ในความสนใจของประชาชนหรือไม่ ข่าวนั้นส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร ส่งผลเสียหายต่อประเทศหรือไม่ ข่าวนั้นถูกต้องและเที่ยงตรงแค่ไหน รวมถึงลดจนการพิจารณาถึงคุณภาพของข่าววิทยุโทรทัศน์ที่กล่าวไปแล้วในบทต้น

4. การเขียนข่าว

เมื่อได้ข่าวหรือรายละเอียดมาแล้ว ผู้สื่อข่าวจะต้องเขียนข่าวเอง เพราะไม่มีใครเขียนข่าวได้ดีเท่ากับตัวนักข่าวเอง เนื่องจากผู้สื่อข่าวได้พบบุคคลที่เป็นข่าว หรืออยู่ในสถานที่ที่เป็นข่าว เป็นคนที่ออกไปเจอเหตุการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งการเขียนข่าวออกมาจะสามารถระบุได้ว่าคนพูดคือใคร ภาพต้องเป็นไปตามเนื้อข่าว หรือเนื้อข่าวจะต้องสอดคล้องกับภาพที่ปรากฏทางจอโทรทัศน์ กรณีภาพที่ปรากฏไม่สอดคล้องกับเนื้อข่าว ตัวอย่างเช่น การรายงานข่าวที่แจ้งว่า ผู้คนแตกตื่นแย่งกันซื้อสินค้า แต่ภาพที่ปรากฏทางจอโทรทัศน์กลับเป็นร้านโล่ง ๆ และภาพแม่ค้านั่งหลับ เหตุการณ์เช่นนี้จะทำให้ผู้ชมไม่เชื่อมั่นสิ่งที่ดูบนจอเสนอ หรือถ้าเขียนข่าวว่า "แหล่งข่าวอ้างว่า กระแสข่าวอ้างว่า" แล้วมีตัวเนื้อข่าวต่อมาประมาณ 2 หน้า แต่ไม่สามารถระบุได้เลยว่าใครเป็นคนกล่าว ใครเป็นคนพูด ข่าวนั้น ๆ ก็ไม่สามารถนำมารายงานออกอากาศได้เลย

อนึ่งจากกรณีที่คำพูดหรือเนื้อหาในข่าวจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับภาพนั้น โดยส่วนใหญ่เนื้อความจะดูน่าเชื่อถือ เพราะภาพจะเป็นตัวพาเรื่องไป เพราะฉะนั้นเวลาผู้ชมดูข่าวมักจะให้ความสำคัญกับภาพหรือเชื่อในภาพมากกว่าคำพูดหรือเสียง และไม่มีใครตั้งใจฟังทุกคำพูด หรือตั้งใจฟังเพียงเนื้อหาอย่างเดียว แต่เขาจะดูภาพเพื่อตามให้ทันเหตุการณ์และสามารถติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น ดังนั้นภาพจึงเป็นตัวดำเนินเรื่องและสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจงานคำพูดได้มากขึ้นนั่นเอง

สำหรับหลักในการเขียนข่าว หรือเขียนบททางวิทยุโทรทัศน์ในรายการข่าวนี้ มีหลักสำคัญอยู่ว่าจะต้องสั้น กระชับ ใต้ใจความ และง่ายต่อการเข้าใจ ตลอดจนจะต้องมีความสอดคล้องกับภาพที่เข้าประกอบด้วย ส่วนหลักการกว้าง ๆ อย่างอื่นที่ใช้ในการเขียนบทสำหรับรายการข่าววิทยุโทรทัศน์นั้นได้กล่าวไว้ในส่วนบทต้นเช่นกัน

5. การตรวจสอบข่าว หรือการตรวจสอบความถูกต้อง

เมื่อเขียนข่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ต้องมีการตรวจสอบข่าว ซึ่งงานที่นี้ก็คือการตรวจสอบข่าวที่เขียนมาในเรื่องภาษา ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ การลำดับภาพ การลำดับความ ลำดับเหตุการณ์ โดยผู้สื่อข่าว (คนเขียนข่าว) ต้องตรวจก่อนเป็นอันดับแรก คนต่อมาคือ Rewriter แต่ถ้า Rewriter ตรวจไม่ทัน บรรณาธิการจะต้องมาช่วยตรวจแทน และหัวหน้าสายข่าวก็จะต้องมาช่วยกันตรวจ แต่ถ้าตัวผู้สื่อข่าวเห็นว่า Rewriter ตรวจผิดก็สามารถหักท้วงได้ ตัวอย่างเช่น ข่าวการแถลงข่าวที่ทำเนียบรัฐบาล เริ่มต้นด้วยการแถลงข่าวจนจบการแถลงข่าว และต่อด้วยการเปิดโอกาสให้สื่อมวลชนซักถาม แต่ถ้าเริ่มการแถลงข่าวด้วยการนำตอนกล่าวขอบคุณออกมาเสนอก่อน แล้วตามด้วยการซักถามของสื่อมวลชน และปิดท้ายด้วยการแถลงข่าวต่อจนจบ หากทำแบบหลังการลำดับแบบนี้จะทำให้ผู้ชมขาดความสนใจในการติดตามข่าว (ไม่ดูจนจบข่าวนั่นเอง) เพราะฉะนั้นหากต้องการนำเสนออะไรก็จะต้องมีการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างชัดเจนและเหมาะสมที่สุด

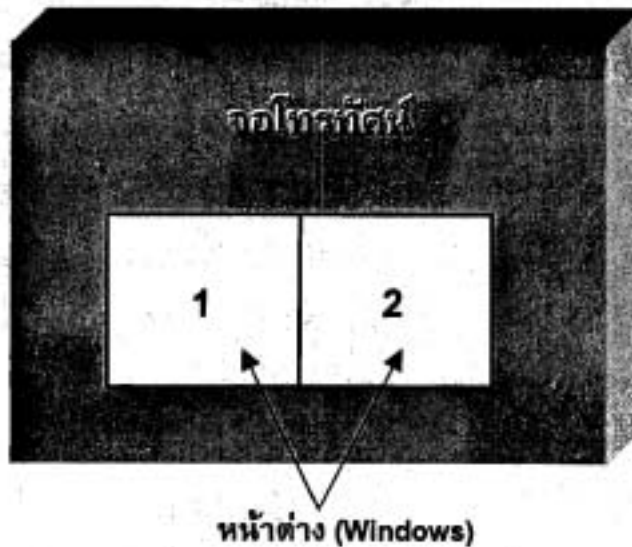
6. การนำเสนอข่าว หรือการรายงานข่าว

ในบางครั้งภาพที่ได้จากการออกโบทข่าวแต่ละครั้ง หรือภาพที่ได้มาอาจจะมากกว่าช่วงเวลาของการนำเสนอ ดังนั้นเราจึงต้องนำภาพที่ได้มาคัดเลือก และตัดต่อให้เหมาะสมกับเนื้อข่าว หรือสอดคล้องกับคำพูดและเนื้อข่าว ตลอดจนต้องให้เหมาะสมกับเวลาในการนำเสนอด้วย เช่น รัฐมนตรีพูด 1 ชั่วโมง แต่มีเวลาในการนำเสนอ 45 นาที จึงต้องมีการตัดต่อเอาเฉพาะบางส่วนมางตอน ไม่ว่าจะ เป็นตัดต่อภาพ หรือตัดต่อเสียง โดยขึ้นอยู่กับว่าผู้สื่อข่าวต้องการให้ภาพออกอากาศตั้งแต่ช่วงไหนถึงช่วงไหน และต้องการให้ภาพลงเสียงจากใน

เพื่อกำหนดคำพูดจากบทพูดไปจนถึงบทพูดใหม่ ซึ่งปกติแล้วการนำเสนอข่าวของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์มักจะนำเสนอข่าวด้วยการเปิดเสียงการให้สัมภาษณ์ประกอบการนำเสนอข่าว เพื่อเป็นการยืนยันว่าแหล่งข่าวพูดเช่นนั้นจริง ๆ มีข่าวด่วนโดยตลอด

ในขั้นตอนการนำเสนอข่าว จะมีทั้งการอ่านของผู้ประกาศ และการรายงานโดยตรงของผู้สื่อข่าว ซึ่งหากเป็นกรณีของข่าวอ่าน คือผู้ประกาศข่าวและผู้อ่านข่าวจะต้องมีการตัดภาพเพื่อเว้นช่วงท้ายอีกประมาณ 10 วินาที เพื่อกันความคิดพลาด จากนั้นจะเริ่มจากการบรรยายข่าวย่อย ๆ คือ การบอกให้ผู้รับสารรู้ว่าเราจะนำเสนออะไรกับเขาบ้างในรายการข่าวช่วงนั้น ๆ แล้วจึงต่อด้วยภาพข่าวและเนื้อหาสาระของข่าว หรือถ้าหากว่าข่าวนั้นมีเรื่องตัวเลขเข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย ผู้สื่อข่าวจะต้องเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเลขในข่าวนั้นอย่างคร่าว ๆ ส่งไปยังแผนกกราฟิก เพื่อให้เขาทำกราฟิกมาให้ ผู้สื่อข่าวอาจจะกำหนดไปเลยก็ได้ว่าต้องการภาพแบบไหน แผนภูมิแท่ง ตาราง หรือแบบจำลองใด ๆ เป็นต้น

ในการนำเสนอข่าวทางโทรทัศน์ โดยปกติจะต้องขึ้นชื่อบุคคล และตำแหน่งของผู้ที่เป็นแหล่งข่าว เพราะจะทำให้ผู้รับสารทราบว่าผู้ที่เป็นข่าว หรือผู้ให้สัมภาษณ์นั้นเป็นใคร และบุคคลนั้นดำรงตำแหน่งอะไร ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมในการนำเสนอภาพบุคคลในข่าว จะต้องมีการขึ้นชื่อความดังกล่าวขึ้นมาเป็นระยะ ๆ นอกจากนั้นในการจำลองภาพเหตุการณ์ที่เป็นข่าวซึ่งไม่สามารถหาภาพเหตุการณ์จริง ๆ มาได้ อาจจะใช้การจำลองภาพเหตุการณ์ด้วยการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิก เช่น รถไฟชนกัน หรืออุบัติเหตุเครื่องบินตก รถยนต์ชนกัน อาจจะเป็นภาพแผนที่บริเวณที่เกิดเหตุการณ์ ภาพบุคคลสำคัญในข่าวนั้นในอดีต หรือภาพเหตุการณ์ข่าวในอดีตที่ใกล้เคียง หรือคล้ายกับข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบัน แล้วมีตัวหนังสือซ้อนขึ้นมาบอกแหล่งสถานที่นั้น ๆ หรือแม้กระทั่งการเจาะ Windows (หน้าต่าง) ระหว่างผู้สื่อข่าวหรือผู้ประกาศข่าวในห้องส่งกับผู้สื่อข่าวในที่เกิดเหตุการณ์ ลักษณะการซ้อนอักษรบนภาพไม่ว่าจะเป็นชื่อตำแหน่ง หรือสถานที่นั้น เรียกว่า การซ้อน CG (Character Generator) หลังจากเสร็จจากขั้นตอนนี้แล้ว ผู้สื่อข่าวจะสามารถบอกเวลาความยาวของข่าวนั้น ๆ ได้

1. ภาพผู้ประกาศในห้องส่ง
2. ภาพผู้สื่อข่าวที่อยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังรายงานสดเข้ามาที่สถานี

สำหรับภาพข่าวที่นำเสนอในแต่ละครั้งนั้นจะไม่หยุดภาพข่าวค้างไว้นาน เพราะแต่ละภาพจะสอดคล้องกับเนื้อหาข่าว เช่น ภาพข่าวของ CNN จะหยุดค้างไว้ประมาณ 15 วินาที เพราะมี STOCK SHOT มาก (อาจจะเป็นภาพวิดีโอเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง ภาพถ่าย หรือภาพจากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ) แต่ส่วนของไทยนั้นจะแช่ภาพนาน เพราะเรามีข้อจำกัดด้านเรื่องของ STOCK SHOT ซึ่งจะแตกต่างจากของ CNN

ส่วนในขั้นตอนก่อนนำเสนอ นั้น หลังจากที่ได้จำนวนข่าวและภาพข่าวทั้งหมดแล้ว จะต้องทำ RUN DOWN SCRIPT* (การเรียงลำดับข่าว) ซึ่งหมายความว่า ก่อนการนำเสนอข่าวจะต้องมีการประชุมว่าข่าวไหนจะเป็นข่าว Lead และข่าวใดจะเป็นข่าวรอง ซึ่งเป็นหน้าที่ของกองบรรณาธิการและฝ่ายบริหารในการตัดสินใจและใช้ดุลยพินิจ พิจารณาถึงความน่าสนใจของข่าวการประชุมดังกล่าวนี้ หากเห็นว่าเหตุการณ์ใดสำคัญและน่าสนใจพร้อมทั้งมีความสดมากกว่าเหตุการณ์อื่น ๆ ก็จะได้เป็นข่าวแรก แต่ถ้าหากมีเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน เราเรียกเหตุการณ์นั้นว่า Unplan ซึ่งเหตุการณ์นี้สามารถนำมาเป็นข่าว Lead แทนข่าว Lead ที่วางไว้เดิมใน Run Down (การจัดเรียงข่าว) ได้ทันที

* ตัวอย่าง Run Down Script ดูหน้าที่ 156

ตัวอย่างการทำ Run Down Script เช่น ใน 1 วัน มีข่าวแรงงานถูกปลด ข่าววางดอกไม้ขจรธรรมดาที่กาญจนบุรี กับข่าวเหตุการณ์กรณีสายคุณชัช เคาบูน ฯลฯ แน่นอนว่าข่าวที่เป็นข่าว Lead ก็น่าจะเป็นข่าวลูกชายชัช เคาบูน เพราะกำลังเป็นที่น่าสนใจของประชาชนอยู่ในขณะนั้น ส่วนข่าวอื่น ๆ เคยเป็นข่าวมาแล้วเป็นระยะ ๆ ทว่าก็ความน่าสนใจหรือความน่าสนใจเด่นไม่มีเท่ากับข่าวลูกชายชัช เคาบูน

ในการ Run Down ข่าวนั้น ในแต่ละช่วงจะพยายามมาให้เกิน 12 นาที แล้วก็จะ Break ใจหมา เพราะถ้าเกินกว่า 12 นาที จะทำให้ข่าวยาวมาก และหนักเกินไป จนทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่ายได้

วิธีการแก้ไข กรณีที่มีข่าวประเภท Unplan เกิดขึ้น สามารถทำได้โดยการประชุมก่อนหน้าการนำเสนอข่าวทุก ๆ 1 ชั่วโมง เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของข่าวก่อนการนำเสนอข่าวในแต่ละช่วง ซึ่งทุกครั้งที่มีการประชุมก็มักจะมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นข่าวที่คาดเดาไม่ได้จึงอาจจะขึ้นเป็นข่าว Lead ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นข่าวภายในประเทศเท่านั้น อาจจะเป็นข่าวต่างประเทศก็ได้ เช่น กรณีข่าวเจ้าหญิงไดอาน่าสิ้นพระชนม์ ข่าวสหรัฐอเมริกา ข่าวประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา บิล คลินตัน กับนางสาวลูวีนสกี เป็นต้น

ขั้นตอนการนำเสนอนี้ หากเป็นกรณีของข่าวต่างประเทศ ก็จะมีภาพข่าวจากสำนักข่าวต่าง ๆ ที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีเป็นสมาชิก หรือมีจอคกกลงแลกเปลี่ยนข่าวสารกันอยู่ ส่วนตัวเนื้อหาของข่าวที่นำมาให้ผู้ประกาศอ่านนั้น ฝ่ายข่าวต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี จะมีห้องทำงานแยกไปต่างหากจากห้องข่าวภายในประเทศ ที่มีการแบ่งสายเป็นโต๊ะข่าวต่าง ๆ ตามที่กล่าวไปแล้วในตอนต้น ฝ่ายข่าวต่างประเทศนี้จะมีหน้าที่ในการแปลข่าวที่ได้รับจากสำนักข่าวต่าง ๆ ของต่างประเทศให้ออกมาเป็นไทย แบบที่เข้าใจง่ายและถูกต้องด้วย ส่วนภาพที่ปรากฏทางจอโทรทัศน์ และเสียงคำบรรยายที่ได้ผ่านการแปลเป็นภาษาไทยแล้วอ่านโดยผู้ประกาศของทางสถานี ก็จะมีความสัมพันธ์กันอยู่แล้ว เนื่องจากเป็นภาพข่าวจากสำนักข่าวต่างประเทศ ซึ่งเรามีหน้าที่แต่เพียงนำเสนอข่าวที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้นมาแปลนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตาม ภาพข่าวต่างประเทศที่ปรากฏทางจอโทรทัศน์จะต้องมีตัวหนังสือบอกแหล่งที่มาของข่าวนั้น ๆ ด้วยว่ามาจากหน่วยงานใด เช่น อาจจะเป็น CNN ABN BBC หรือรอยเตอร์ ทั้งนี้เพื่อ

เป็นการให้เกียรติแก่สำนักข่าวนั้น ๆ และที่สำคัญหากมีการผิดพลาดเกิดขึ้นก็จะต้องเป็นจำเลย
แรกด้วย

กระบวนการผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ตามที่กล่าวในขั้นต้นนั้นจบลงที่ขั้นตอน
ของการนำเสนอ ซึ่งในส่วนการนำเสนอนี้จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการอ่านของผู้ประกาศนห้อง
อ่านข่าว เกี่ยวข้องกับห้องควบคุม หรือห้อง Control (Control Room) และห้อง Master
Control Room (MCR) ดังนั้นเราจึงควรจะหาการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยสังเขปด้วย
โดยยานที่นี้จะ เป็นห้องอ่านข่าว และห้องควบคุมของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ทีวีเซรี

การอ่านข่าวของผู้ประกาศข่าว ผู้ประกาศเข้านั่งประจำที่ในห้องข่าว โดยฟังคำสั่งจากห้อง Control โดยผ่านหูฟัง และพูดออกอากาศหรือพูดโต้ตอบกับผู้ควบคุมในห้อง Control โดยผ่านไมค์ ซึ่งห้องข่าวจะมีกล้องทั้งหมดราว 6 ตัว และผู้ที่ควบคุมกล้องแต่ละตัวจะต้องฟังคำสั่งหรือพูดโต้ตอบกับห้อง Control เช่นเดียวกับผู้ประกาศ การประกาศข่าวในอดีต ผู้ประกาศต้องอาศัยสคริปต์ในการอ่าน แต่ปัจจุบันมี "เครื่องพรอมเตอร์" (Prompter) * เข้ามาช่วยในการอ่าน ทำให้ผู้ประกาศมีบุคลิกในการอ่านที่ดี มีลักษณะการประกาศข่าวเสมือนพูดสนทนากับผู้ชมที่บ้าน เครื่องพรอมเตอร์นี้จะต่อเชื่อมมายังจอภาพที่อยู่ด้านหน้าของกล้องโทรทัศน์ (ดูภาพประกอบ) ซึ่งมีลักษณะคล้ายจอคอมพิวเตอร์ ติดอยู่ด้านหน้ากล้องทามุม 45 องศา (Auto Script) ซึ่งทำงานโดยโปรแกรมสคริปต์ข่าวเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ตัวหนังสือตามเนื้อข่าวปรากฏบนจอที่อยู่หน้ากล้องโทรทัศน์

* เครื่องพรอมเตอร์ (PROMPTER) เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่มีการสีย์ข้อมูลหรือเนื้อหาของข่าวตามสคริปต์ที่ต้องการให้ผู้ประกาศอ่าน โดยไม่ต้องก้มหน้าเงยหน้าอ่านจากสคริปต์ที่เป็นกระดาษ แต่จะอ่านจากจอด้านหน้ากล้องโทรทัศน์ที่มุม 45 องศา

ห้องอ่านข่าว หรือผลิตรายการ หรือ Studio

ภายในห้องอ่านข่าว หรือห้องถ่ายทอดการอ่านข่าว หรือห้องผลิตรายการ (Studio) ของสถานีโทรทัศน์ไอทีวีนี้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานข่าวดังต่อไปนี้

การรายงานข่าว ผู้ประกาศข่าวจะต้องอ่านข้อความที่มีอยู่ตาม Script เท่านั้น ต้องไม่เสริมเติมแต่งนอกเหนือจาก Script เพราะได้มีการเรียงลำดับข้อความไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้ประกาศเพียงแต่อ่านให้ถูกต้องเท่านั้น แต่ตามความเป็นจริงแล้วหลาย ๆ สถานีผู้ประกาศสามารถทำหน้าที่นำหรือเชื่อมเนื้อข่าวในข่าวแต่ละชิ้นและระหว่างชิ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลกระทบต่อตัวเนื้อหาของข่าวในทางที่นำถูกต้อง หรือทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป

*การทำงานของผู้ประกาศในห้องข่าวนี้จะเกี่ยวข้องกับห้องควบคุม หรือห้อง Control ซึ่งต่อเชื่อมกับห้องอ่านข่าว อาจจะยกพื้นสูงกว่าห้องอ่านข่าว มีผนังกันห้องเป็นกระจกเพื่อให้เห็นภาพทั้งหมดภายในห้องอ่านข่าว โดยจะมีคนคอยสั่งงานให้เตรียมสวิตช์ เตรียมเข้าข่าวซึ่งจะสื่อสารกันโดยผ่านทางไมค์ในห้องควบคุม (Control Room) กับหูฟังที่ผู้ประกาศใส่เอาไว้ภายในห้องควบคุมจะมีจอทีวีอยู่มากมาย ซึ่งบุคคลที่อยู่ภายในห้องควบคุมจะเป็นผู้ควบคุมการเสนอทั้งหมด และจะเป็นคน Play เทป พร้อมกับจะคอยบอกให้ผู้ประกาศเตรียมตัวอ่านข่าวต่อไปเมื่อเทปใกล้หมด เช่น อีก 30 วินาที เทปจะหมดแล้ว เตรียมเข้าข่าวต่อไป และภายในห้องควบคุมนี้จะมีข่าวพร้อมออกอากาศ (On Air) ทั้งในส่วนของเทปภาพและสคริปต์ข่าว รวม Run Down Script ด้วย

* ดูตัวอย่างที่หน้า 156

*ภายในห้องผู้ประกาศ หรือห้องผลิตรายการข่าวนี้จะมีกล้องโทรทัศน์ทั้งหมด ประมาณ 6 ตัว กล้องโทรทัศน์ใน Studio นี้จะแตกต่างจากกล้องวิดีโอตรงที่ ใช้ระบบ BETACAM ซึ่งขนาดเทปคล้ายเทปวิดีโอ แต่มีน้ำหนักและเล็กกว่า มี ราคาค่อนข้างแพง

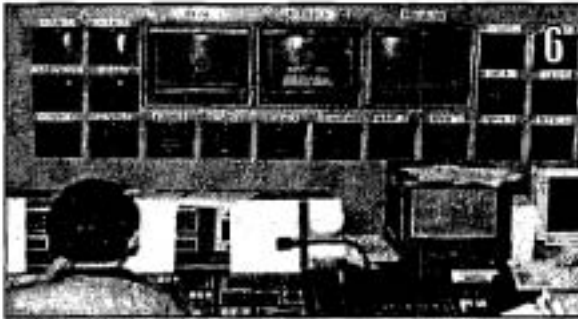
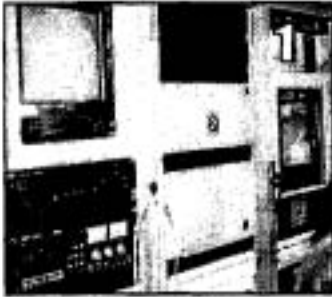
*ในห้องอ่านข่าวจะมีฉากต่าง ๆ เพื่ออ่านข่าวแต่ละช่วงด้วย แต่ละฉากจะอยู่ตาม แต่ละมุมห้อง ภายในห้องอ่านข่าวมีฉากข่าวพระราชสำนัก ข่าวกีฬา และข่าวบันเทิง แล้วยังมีฉากพิเศษที่เรียกว่าฉากนรก (BLUE SCREEN)

*แผ่นนรก คือ ฉากที่สามารถเปลี่ยนไปได้ เรียกว่าโคม่า คีย์ คือจะใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามาซ้อนฉากหลัง สามารถเลือกและเปลี่ยนฉากได้ตามความต้องการ และตามสถานการณ์ที่เราต้องการ

*ปัญหาของห้องส่งที่เล็ก คับแคบ จะทำให้เกิดความลำบากในการจัดฉากต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องอ่านข่าว เพราะอาจจะจับภาพหลายใบโดนฉากอื่นเกิดความเหลี่ยม อยู แล้วสับสน ไม่สวยงามก็ได้

*ในห้องอ่านข่าวนี้มีเครื่องมือที่เรียกว่า PROMPTER เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการอ่านข่าว โดยจะมีอักษรขึ้นบนจอ ที่ตั้งอยู่หน้ากล้องโทรทัศน์ตรงหน้าผู้ประกาศ โดยตั้งห่างกับกล้อง 45 องศา ตรงส่วนนี้เรียกว่า AUTO SCRIPT ผู้ประกาศสามารถพูดโดยมองใบหน้าที่มีจอ Auto Script ตั้งอยู่ โดยไม่ต้องหันลงอ่านข้อความเหล่านั้นในสคริปต์กระดาษเลย ทำให้ผู้ประกาศมีบุคลิกในการอ่านที่ดี แต่ถึงกระนั้นคงยังต้องมี SCRIPT อยู่นั่นเองด้วย

ห้องควบคุม หรือ Control Room

1. แผงควบคุมแสง สี

2. เครื่องเล่น VTR สำหรับเปิดปิดม้วนเทปวิดีโอ
ของภาพประกอบข่าวแต่ละข่าว

3. จอภาพต่าง ๆ ในห้องควบคุม

4. แผงกดตัดต่อภาพ - เสียง ของสถานีโทรทัศน์

5-6 การปฏิบัติงานในห้องควบคุม

7. TECHNICAL DIRECTOR (T.D.)

*ห้องควบคุม (Control Room หรือ Gallery เป็นศูนย์กลางที่ควบคุมอุปกรณ์ทางเทคนิค เพื่อผลิตรายการข่าวของสถานีโทรทัศน์) มีหน้าที่ควบคุมดูแลการผลิตกล้อง ติดต่อเสียงและแสง โดยมีเจ้าหน้าที่หลัก ๆ ประมาณ 6-7 คน ดังนี้

1. T.D. (Technician Director) : ผู้กำกับทางด้านเทคนิค
2. S.D. (Studio Director) : ผู้ที่ดูแลการผลิต เป็นผู้ควบคุมภาพทั้งหมดในการออกอากาศ ซึ่งบางครั้งบรรณาธิการอาจจะมานั่งแทนเมื่อมีการยกเลิกข่าว หรือเข้าการรายงานสดเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อม ๆ กันกับเวลาออกข่าว เช่น ข่าวเสรีจามัน, มีข่าวอื่นที่สำคัญกว่า
3. Play Tape : คนเล่นเทปจะเป็นผู้ควบคุมเทปภาพข่าวที่ติดต่อเสร็จแล้ว พร้อมออกอากาศ
4. C.G. (Character Generator) : เครื่องทำตัวอักษรซ้อนภาพ จะเป็นคอมพิวเตอร์กราฟิค ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมอยู่ 1 คน ทำหน้าที่พิมพ์ชื่อ ตำแหน่ง ยศ ฯลฯ ของผู้ปรากฏในข่าวโดย C.G. นี้จะปรากฏตรงด้านล่างหรือด้านข้างของจอภาพ
5. ผู้ควบคุมเสียง (Sound Engineer) : ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมเสียงขณะทำการออกอากาศ
6. ผู้ควบคุมแสง (Lighting Engineer) : ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมแสง โฟลีส ภายใน Studio

*ในห้องควบคุมนี้ T.D. จะปรับหรือตั้ง (SET) แสงเอาไว้แล้ว จะมีภาพเยอะมากและก่อนที่เราจะเข้าสเปคข่าวก็จะมีภาพ Logo ของสถานี ของแต่ละช่วงวิ่งให้รู้ว่ไปถึงช่วงข่าวใด เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวบันเทิง ฯลฯ หรือให้รู้ว่ไปถึงช่วงข่าวประจำวัน และให้ผู้ชมรู้ว่กำลังอยู่ที่สถานีใด โดย T.D. และ S.D. จะกำหนดการเลือกภาพออกอากาศ ดูแล แสง เสียง เทปภาพข่าวที่พร้อมออกอากาศ ดูแลตัวอักษรซ้อนภาพข่าว ฯลฯ

*ถ้ามีผู้ประกาศข่าวอยู่ในสถานี 1 คน และผู้สื่อข่าวอยู่นอกสถานีอีก 1 คน รายงานข่าวสดมายังสถานี ก็จะมีการเจาะหน้าต่าง (WINDOWS) โดยแบ่งจอให้ผู้ชมได้เห็นทั้งผู้ประกาศข่าวที่อยู่ในสถานี และภาพผู้สื่อข่าวที่อยู่ประจำหลังข่าว หรืออยู่ในที่ ๆ เกิดเหตุการณ์ ซึ่งอยู่นอกสถานีไปพร้อม ๆ กันในภาพเดียวกันที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์

*T.D. (Technician Director) คือ ผู้กำกับที่คอยสั่งให้ผู้ประกาศในห้อง Studio พาตัวให้เป็นไปตามสคริปต์ที่มีอยู่ โดยการสั่งจะส่งผ่านไมค์โครโฟนไปยังหูฟังของผู้ประกาศ

*S.D. (Studio Director) มีอำนาจในการพูด บางวันบรรณาธิการอาจจะมานั่งในตำแหน่งนี้เอง เพราะเป็นบุคคลที่ตัดสินใจงานการตัดข่าว (ในการตัดเข้าข่าว) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรายงานสด ๆ เข้ามาในช่วงข่าว หากบรรณาธิการอยู่ด้วยจะเป็นการดี

*บุคคลที่อยู่ในห้อง CONTROL จะมีอยู่ประมาณ 6 - 7 คนนั้น จะต้องมี SCRIPT กันทุกคน ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และถูกต้องสมบูรณ์

*FLOOR DIRECTOR ก็จะต้องมี SCRIPT ทุกคนด้วย โดยในแต่ละช่วงข่าวทุก ๆ คนจะต้องมี SCRIPT ข่าวที่เหมือนกันทั้งหมดประมาณ 9 ชุด เพื่อการสั่งงานจะได้ตรงกัน

ห้อง MCR หรือ MASTER CONTROL ROOM

ห้อง MCR นี้จะคอยควบคุมเรื่องของโรงผลมาแต่ละช่วงเบรกของรายการ และเมื่อภาพและเสียงของข่าวมาถึงห้อง MCR แล้ว เจ้าหน้าที่ในห้องนี้จะเลือกภาพจากห้อง Control เฉพาะภาพที่ปรากฏในห้องนี้จึงเป็นภาพที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจะนำเสนอไปสูประชาชน จึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงภาพได้ นอกเสียจากว่าจะไม่ต้องการให้ข่าวจบ ภาพไหนออกอากาศไปสูผู้ชมที่บ้าน เจ้าหน้าที่ก็สามารถกดสวิทช์ปิด ภาพที่ว่านี้ก็จะไม่ได้ส่งออกอากาศไป หากในกรณีภาพที่ดับหรือมีเหตุขัดข้อง ในจอโทรทัศน์ตามบ้านจะขึ้นคำว่าขอภัยกระแสน้ำฟ้าขัดข้อง เป็นต้น โดยหน้าที่นี้เจ้าหน้าที่ห้อง MCR จะเป็นผู้ดำเนินการ (ภาพที่ปรากฏในห้อง MCR นี้จะเป็นภาพเดียวกับที่ผู้ชมที่บ้านเห็นจากจอโทรทัศน์)

นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดปลีกย่อย ในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข่าวของ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ที่ควรทราบอีกมากมาย ดังนี้

1. ข่าวที่รายงานนอกสถานี ถ้ามีดาวเทียมอยู่ที่นั่นก็ส่งเข้ามาทันที แต่หากที่ใด ไม่มีดาวเทียมก็จะเป็นภาพนิ่งของสถานี หรือภาพผู้สื่อข่าวที่รายงานทาง โทรศัพท์ เข้ามายัง เข้ามายังสถานี แล้วมีข้อความบอกที่หน้าจอโทรทัศน์ว่าเป็น การรายงานทางโทรศัพท์
2. การกำหนดรายการของไอทีวี จะใช้การวิจัยตลาดเข้ามาเป็นตัวช่วยในการ กำหนดรายการ โดยดูว่าตลาดต้องการข่าวสารรูปแบบใด
3. ในการรายงานข่าวจะต้องคอยระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ บุคคลที่เป็นข่าว อย่างเช่น ในกรณีเด็กถูกส่งลงมาให้ขายบริการ ชื่อ น.ส. ถ้าเรานำมารายงาน เราจะใช้คำว่า เด็กถูกส่งลงมาค้า- ประเวณี โดยจะไม่กล่าวชื่อและนามสกุล เพราะไม่ให้เกิดผลคืออะไรกับ ผู้กล่าวหา ถ้าจำเป็นต้องถ่ายภาพ เราก็จะถ่ายมาให้เห็นหน้า แต่ถ้าเป็น ความคิดที่ตึงใจทำ มีพยานรู้เห็น เราก็จะเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมาตาม ความเป็นจริง เช่น กรณีตำรวจจับชายคนที่กำลังปล้นร้านทองในศูนย์การค้า แห่งหนึ่ง เราก็จะเสนอข่าวว่า นาย (ชื่อ-นามสกุล จริง) และถ่ายภาพให้เห็นหน้าชายคนนั้นได้ เนื่องจากเป็นโจรปล้นร้านทอง ทั้งหมดนี้จะตรงไปตรง มา ใครคิดก็ว่ากันไปตามคิด
4. ปัญหาของนักข่าวใหม่ ๆ คือ มักจะหาข่าวไม่รู้เรื่อง จะออกไปติดตาม สถานการณ์จริงแต่หาข่าวไม่เป็น จะเป็นผู้ส่งสาร (MESSENGER) มากกว่า ผู้รายงานข่าว (REPORTER)
5. ข่าวแต่ละข่าวจำเป็นต้องเก็บข้อมูลไว้เพื่อใช้ในครั้งต่อไป เพราะอาจจะกลับมาเป็นข่าวความสืบหน้าเมื่อไรก็ได้ โดยที่เราไม่รู้ เช่น ในกรณีคดีย่อม อุกบลา ไม่มีใครคิดว่าจะกลับมาฟื้นคดีอีก พอเกิดขึ้นมาเราก็ต้องมาค้นข้อมูล กันใหม่อีก เป็นต้น

6. นักข่าวที่ดีทุกครั้งที่ทำข่าว ต้องจำไว้ว่า ไม่มีคำว่า "ไม่มีอะไร" นักข่าวจะต้องมีจมูกवादข่าว (NOSE FOR NEWS) รู้ว่าอะไรจะเป็นข่าว ต้องระลึกไว้ด้วยว่า แม้กระทั่งสิ่งที่เลวที่สุดก็ยังมีสิ่งที่ดีที่สุดในตัวเอง จงจำไว้ว่ารอบตัวคุณคือข่าวทั้งหมด นี่ก็อยู่ที่ว่าคุณจะนำมาทำเป็นข่าวได้หรือไม่
7. นักข่าวทุกคนจะต้องสามารถทำข่าวได้ทุกแบบ และรู้ในด้านต่าง ๆ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าหากเราต้องทำข่าวด้านที่เฉพาะเจาะจงลง ก็จะต้องมาเรียนรู้และศึกษาให้ลึกกลงไปอีก
8. สมอของนักข่าวเปรียบเสมือนตระกร้าที่ใส่ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ไว้ เมื่อต้องการข้อมูลก็สามารถนำมาใช้ได้ทันที หรืออย่างน้อยก็ควรจะต้องรู้ว่าจะหาข้อมูลเหล่านั้นมาจากที่ใดเพื่อมานำเสนอต่อผู้ชม
9. ในการนำเสนอข่าว คุณต้องทำให้ผู้รับสารเข้าใจง่ายที่สุด โดยการตีความมาให้ง่าย ๆ หรือยกตัวอย่างใกล้ตัวผู้รับสารมากที่สุด เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้รู้ว่าเขาจะได้รับผลกระทบอย่างไรบ้างในเรื่องที่นำเสนอ
10. หลักในการสัมภาษณ์ ผู้ที่สัมภาษณ์จะต้องมี SCRIPT ทั้งที่เป็นกระดาษและอยู่ในสมอง การสัมภาษณ์นั้นมิใช่มีอยู่หลายประเภท ทั้งที่เป็นการสัมภาษณ์ที่จับผิดผู้ถูกสัมภาษณ์, สัมภาษณ์เพื่อความรู้อ, สัมภาษณ์เพื่อข้อเท็จจริง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลที่สัมภาษณ์ว่าต้องการนำเสนออะไรให้แก่ผู้ชม บางครั้งต้องแกล้งทำเป็นไม่รู้ ทั้ง ๆ ที่อาจจะรู้อยู่แล้วก็ตาม
11. เสนอข่าวที่ใกล้ตัวประชาชน และบางครั้งก็เป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนมากที่สุด ทั้งที่เป็นข่าว WANT TO KNOW ผสมผสานกัน เป็นข่าวที่คุณแล้วรู้เข้าใจ บางครั้งอาจจะร้องไห้ได้ หัวเราะได้ โดยทำให้เข้าใจง่าย
12. นักข่าวบางครั้งจะต้องมีความกักขะ และบางครั้งจะต้องมีความสุภาพเรียบร้อย ต้องทำตัวให้เข้ากับสถานการณ์คอนั้น เพื่อให้ได้ข่าวมามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

13. นักข่าวใหม่ ๆ ต้องมีความรู้ คือควรจะเรียนรู้ในทุกด้านก่อน แล้วค่อยไปก็สามารถเลือกข่าวที่ตนถนัดและสนใจได้
14. นักข่าวควรจะใช้คำถาวรในการสัมภาษณ์บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นให้ตรงจุดมากที่สุด เพื่อสนองความอยากรู้ของผู้ชมให้ได้มากที่สุด เพราะนักข่าวเปรียบเสมือนตัวแทนของประชาชน
15. แหล่งข่าวต่าง ๆ นั้นได้มาจากข่าวนั่นเอง เมื่อได้ข่าวมาแล้วก็จะรู้ว่าแหล่งข่าวนั้นคืออะไร

โดยสรุปห้องทำงาน และแผนกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์ ITV แบ่งใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. ห้อง Communication
2. ห้องข่าว
3. ห้องควบคุม (Control Room)
4. แผนกตัดต่อภาพ - เสียง
5. แผนกกราฟิก (Graphic)
6. ห้องคอมพิวเตอร์ (Computer)
7. ห้องส่ง (Studio)
8. ห้อง MCR

1. ห้อง Communication

ห้องนี้จะมีหน้าที่รับสัญญาณของภาพข่าวที่ส่งผ่านดาวเทียม ไม่ว่าจะเป็นข่าวสดหรือข่าวจากภูมิภาค ถ้าข่าวนั้นส่งผ่านมายังดาวเทียมจะต้องผ่านห้องนี้ก่อน แล้วเจ้าหน้าที่ก็จะส่งภาพข่าวนั้นไปยังห้อง Control หรือห้องควบคุมอีกทีหนึ่ง จึงถือได้ว่าห้อง Communication นี้เป็นห้องต่อเชื่อมสัญญาณ

2. ห้องข่าว

ห้องนี้จะ เป็นห้องที่มีโต๊ะข่าวแบ่งเป็นสายงานแต่ละสายงานออกไป เช่น
โต๊ะข่าวอาชญากรรม โต๊ะข่าวการเมือง โต๊ะข่าวเศรษฐกิจ โต๊ะข่าวกีฬา ฯลฯ

การทำข่าวแต่ละข่าวนั้นไม่จำเป็นต้องมีโต๊ะข่าวเดียวทำข่าวนั้น อาจเป็นไป
ได้ที่ข่าว 1 ข่าวอาจมีโต๊ะข่าวหลายสายทำงานร่วมกันก็ได้ เช่น ข่าวฮิวแมน อาจมีทั้งโต๊ะข่าว-
สาธารณสุข โต๊ะข่าวตำรวจ โต๊ะข่าวการเมือง ร่วมมือกันทำข่าวนี้ออกมา รวมไปถึงโต๊ะ Run
down ก็อยู่ที่ห้องข่าวนี้เช่นกัน

ห้องข่าว ของสถานีโทรทัศน์

ITV

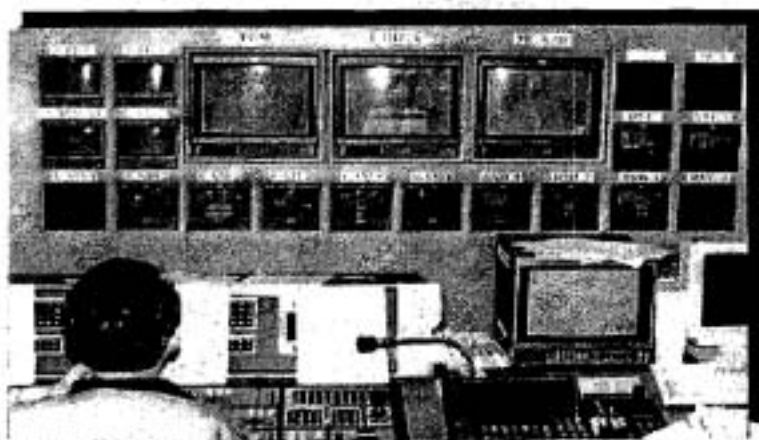
3. ห้องควบคุม (Control Room)

ห้องควบคุมเป็นห้องควบคุมการผลิตรายการข่าว

เจ้าหน้าที่ที่ทำงานในห้องนี้

- TECHNICIAN DIRECTOR (T.D.) หน้าที่เลือกภาพ เลือกมุมกล้องที่ดีที่สุด และดูแลความพร้อมก่อนออกอากาศ
- STUDIO DIRECTOR (S.D.) หน้าที่ดูแลความเรียบร้อยทั้งหมดในห้อง STUDIO
- SOUND ENGINEER (S.E.) หน้าที่ควบคุมระบบเสียงภายในห้องข่าว และหน้าที่ควบคุมการเปิด - ปิดไมค์ทุก ๆ ตัว
- LIGHT ENGINEER (L.E.) หน้าที่ควบคุมระบบไฟ ควบคุมระดับแสงของภาพต่าง ๆ ที่แพร่ออกไปให้ชมชัด
- เจ้าหน้าที่ทำ C.G. มีหน้าที่ทำตัวหนังสือเพื่อบอกชื่อ บอกตำแหน่ง ของผู้ที่มีภาพปรากฏบนจอโทรทัศน์ รวมถึงชื่อสถานที่ต่าง ๆ ที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์
- เจ้าหน้าที่ PLAY TAPE มีหน้าที่เล่นเทปที่ใช้ประกอบการรายงานข่าว อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในห้องนี้จะอยู่ในภาพถ่ายห้องคอนโทรล

ห้องควบคุม
จอภาพต่าง ๆ ในห้องควบคุม

Technical Director (T.D.)

Sound Engineer

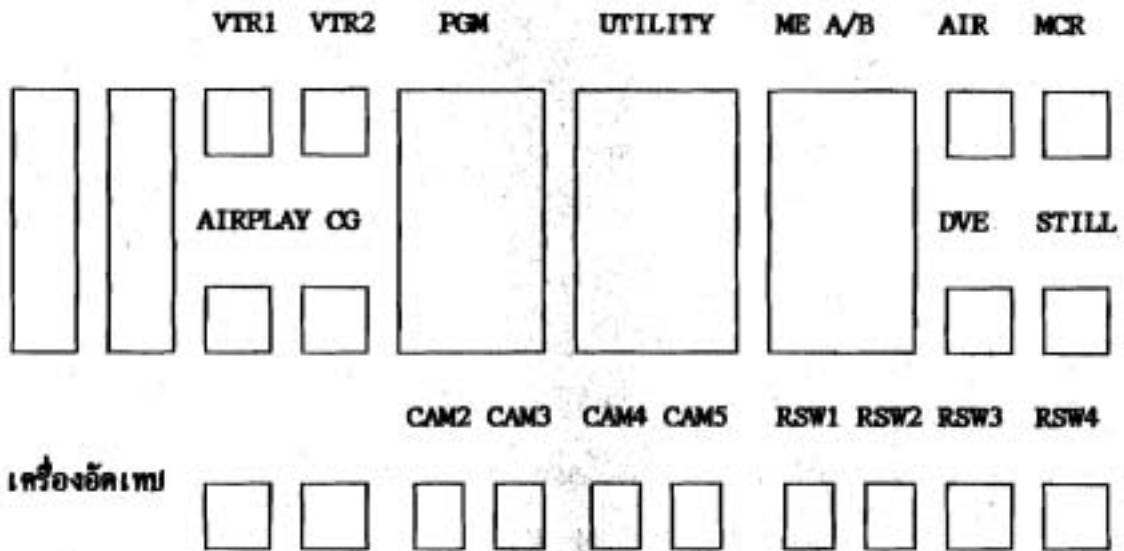
เจ้าหน้าที่พิมพ์ C.G.

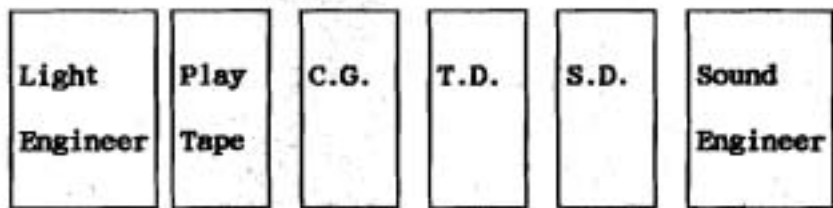
แผงควบคุมแสง สี

ห้องควบคุม
จอภาพต่าง ๆ ในห้องควบคุม

ON AIR

แผงควบคุม Control panel

เครื่องควบคุม
การออกอากาศ

- CCU = Camera Control Unit = ควบคุมความชัด ความพอดีของภาพ และเสียง
- Utility = ภาพก่อนออกอากาศ
- DVE = ภาพแบล็คกราวด์
- ME A/B = ภาพที่ออกอากาศจากห้อง MCR เกี่ยวกับสเปคโตรกมาลินค้า
- RSW = Rote Switch ห้องรับสัญญาณที่รับจากส่วนภูมิภาค - ข้างนอกห้องส่งที่ส่งเข้ามา
- CAR = ห้องที่รับสัญญาณทุกสัญญาณ
- MCR = Master Control Room
- PGM = โปรแกรมที่จะออกอากาศ
- THY = เทปที่เตรียมไว้รอรายการต่อไป
- VTR = จอภาพที่เตรียมภาพไว้ หรือคอยดูว่าเซเทปที่จะออกอากาศหรือไม่ VTR1, VTR2 เทปที่จะออกอากาศ 1, 2
- EP = End Product = ภาพที่ออกมาที่หน้าจอ
- C.G. = Character Generator พิมพ์ชื่อ ตำแหน่ง สถานที่ได้ภาพ
- T.D. = Technician Director
- S.D. = Studio Director
- Run down = การเรียงลำดับข่าว

4. แผนกตัดต่อภาพ - เสียง

แผนกนี้จะมีหน้าที่ตัดต่อภาพ - เสียง ให้เป็นไปตามที่ผู้สื่อข่าวต้องการให้ ภาพ - เสียงของข่าวนั้น ๆ ออกมาเป็นแบบไหน

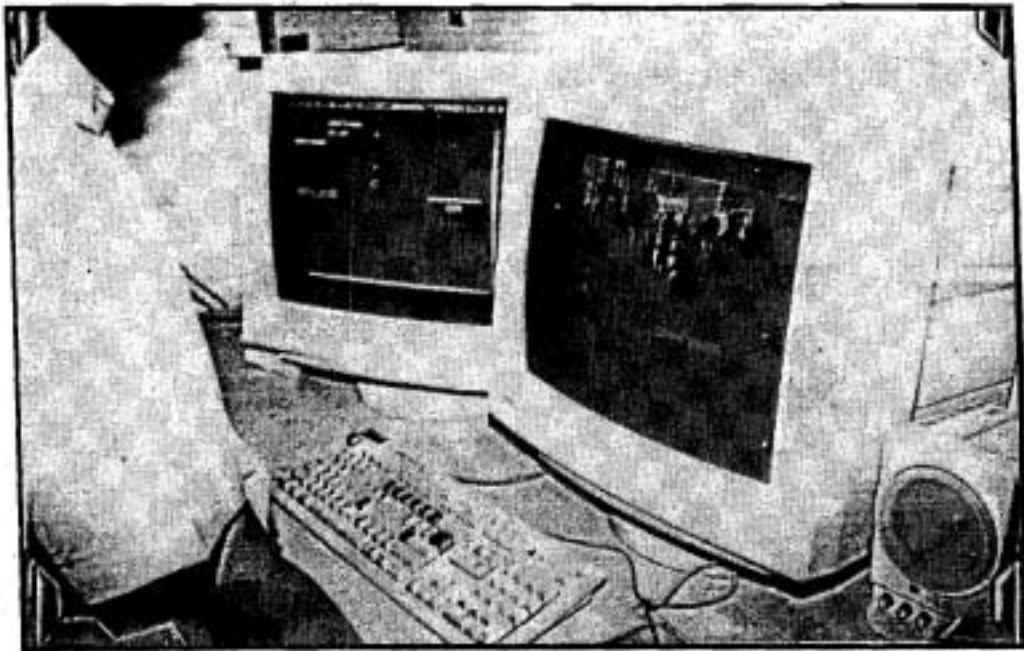

5. แผนกกราฟิก (Graphic)

แผนกกราฟิกจะมีหน้าที่ทำกราฟต่าง ๆ เพื่อช่วยในกรณีที่มีเรื่องของปริมาณ ตัวเลขต่าง ๆ ในข่าว รวมไปถึงแผนกกราฟิกจะเป็นผู้หาภาพ Stock Shot หรือ ภาพ Freeze มาให้กับข่าวที่ไม่มีภาพข่าวในปัจจุบัน หรือต้องการภาพเก่า ๆ มาประกอบข่าว อีกทั้ง แผนกกราฟิกยังจะทำ Introlude ตอนเช้าข่าว และตอนปิดข่าวด้วย

6. ห้องคอมพิวเตอร์ (Computer)

แผนก Computer ของสถานีโทรทัศน์ ITV จะอยู่ติดกับแผนกตัดต่อภาพ - เสียง โดยจะทำหน้าที่ใส่ภาพ และเสียงให้ตรงกัน

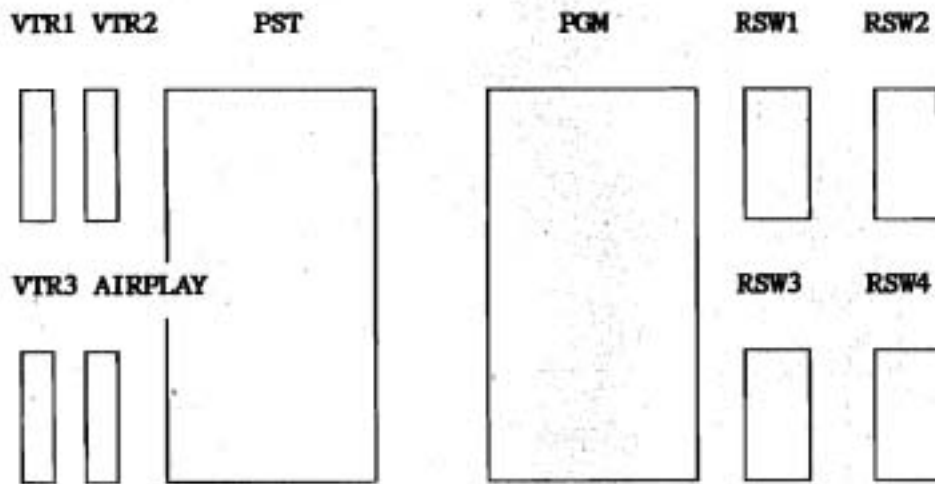
7. ห้องส่ง (Studio Room)

เป็นห้องถ่ายรายการข่าวโทรทัศน์ ผู้ประกาศข่าวจะอ่านข่าวในห้องนี้ เจ้าหน้าที่ทำงานในห้องนี้ เช่น Floor Director

8. ห้อง MCR

ขั้นตอนภายในห้องนี้ถือว่าเป็น Final Product ภาพที่ปรากฏภายในนี้คือภาพที่ออกอากาศ ภายในห้องจะมีจอโทรทัศน์ (จอ Monitor) หลายเครื่อง และจะมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่องต่าง ๆ ครบทุกสถานี คือ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว และจะมีเครื่องที่ปรากฏภาพของสถานีโทรทัศน์ iTV นอกจากนี้ก็จะมีฐานควบคุมรายการ จะมีเจ้าหน้าที่ควบคุม ภาพที่ปรากฏภายในห้อง MCR จะถูกส่งมาจากห้อง Control และภาพที่ปรากฏในห้อง MCR ก็จะถูกตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อป้องกันข้อผิดพลาด จากนั้นจะนำออกอากาศ นอกจากนี้ภายในห้องนี้เจ้าหน้าที่จะควบคุม color bar หรือแถบสี เพื่อเทียบสีก่อนเปิดสถานีและปิดสถานี ซึ่งก่อนจะเปิดสถานีสีจะต้องเป็น white balance เพื่อป้องกันสีเพี้ยน และทำ interlude เปิดปิดสถานี

จอมอนิเตอร์ และจอเครื่องรับโทรทัศน์

ห้อง MASTER CONTROL

ตัวอย่างการทำ Run Down Script

หัวข้อความ

วันที่ 4 มิถุนายน 2540 ภาค 05.30 น.

ผู้ประกาศ	ลำดับ	หัวข้อความ	ความยาว	หมายเหตุ
	1.	มท.6 เข็มมรุกข์	1.12	
	2.	รถชิงก้อปัญหา	0.37	
	3.	จีว	3.06	
	4.	ทอฟ้า	1.40	
	5.	ปลดแรงงาน	1.44	
		**** เบรกโฆษณา (1) ****		
	6.	ออมสินเหลือ 714	1.49	
	7.	น้ำมันเดือนลดลง	1.10	
	8.	กรุแตก	0.48	
	9.	เกษตร นกพิราบ	2.18	
		**** เบรกโฆษณา (2) ****		

ผู้ประกาศ	ลำดับ	หัวข้อข่าว	ความยาว	หมายเหตุ
	10.	จอสแบ่งรับตำแหน่ง	1.15	
	11.	รัฐบาลเยอรมันถอย	1.10	
	12.	แรงงานประท้วงใหญ่	0.50	
	13.	กองทัพอากาศอังกฤษล่าฮ่องกง	1.13	
	14.	มหกรรมเครื่องเพชร	1.00	
		**** เบรคโฆษณา (3) ****		
	15.	เทนนิสเฟรนช์โอเพน	2.10	
	16.	ประธานคอร์ดทอมด์ลาออก	0.50	
	17.	บราซิลชิงแชมป์โลก	1.04	
	18.	จักรยานภูเขา	0.59	
	19.	ฟุตบอลสี่เสา	ไม่มีเทป	
	20.	หนังสือพิมพ์กรอบเช้า	STILL	

ตัวอย่างการทำ Script ข่าว

บุญเชื้อ ชี้การตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องควบคู่กับปฏิรูป

หน้า 1

		ติดต่อ
ความยาวเทป 1 : 05	ช่อง	ข่าว
ความยาวย่าน 1 : 35	ภาค	ภาพ
วันที่ 17 กรกฎาคม 2538		พิมพ์ ประมวล ลาเนาครุฑ

ภาพ	เสียง
ผู้ประกาศ	- ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า การจัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง จะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับการปฏิรูปทางการเมือง
เทป	- เข้านี้ ศูนย์ติดตามสอดส่องพฤติกรรมนักการเมือง ได้ร่วมกับสภานิติธิเอเซีย จัดสัมมนา และการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง "คณะกรรมการการเลือกตั้งแห่งชาติ" ขึ้นที่โรงแรมสยาม ซิตี โดยมีนายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา ซึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย ตัวแทนองค์การควบคุมดูแลการเลือกตั้งทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนตัวแทนจากพรรคการเมือง และนักวิชาการ วัตถุประสงค์ของการจัดงานก็เพื่อระดมความคิดเห็น และประสบการณ์ของตัวแทนคณะกรรมการการเลือกตั้งจากต่างประเทศที่มี

ภาพ	เสียง
<p>เทพ - เสียง</p> <p>ข้อ ๑. นายบุญเชื้อ ประเสริฐ- สุวรรณ ประธานสภาผู้แทน- ราษฎร</p> <p>ข้อ ๑. ช่าง - บุคคลิภี ภาพ - สุรศักดิ์</p> <p>จบด้วยคำว่า "ต้องเอาไปรวมอยู่ใน นี้ด้วย"</p>	<p>ความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของการเลือกตั้ง เพื่อเป็น แนวทางในการจัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งของไทยต่อ ไป รวมถึงเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการปฏิรูปการเมือง ไทย ที่จะทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใน อนาคตมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้น</p> <p>- ภายหลังจากการเป็นประธานเปิดการสัมมนาแล้ว นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้เปิดเผยถึงแนวทางในการจัดตั้งคณะกรรมการการเลือก ตั้งว่าคงต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาลว่าจะส่งเรื่องเข้าสู่สภาผู้แทน ราษฎรเมื่อใด และการพิจารณาจะต้องทำไปตามแนวทางที่ รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ โดยจะทำความควบคู่ไปกับการปฏิรูป ทางการเมืองด้วย</p> <p>..... เปิดเสียงงานเทพ</p>